

Грамадни мраморни стълбове се издигатъ въ нея и подпиратъ сводоветѣ ѝ.

Тя е тъй широка и просторна, че въ нея могатъ да се събератъ и отправятъ молитвитѣ си къмъ Бога надъ 5 хиляди души. Всички мъже, жени и деца отъ Охридъ, отъ Преславъ или отъ Балчикъ могатъ да колѣнчатъ едновременно на молитва въ тоя божии домъ и пакъ нѣма да го изпълнятъ.

Въздухътъ въ нея е наситенъ съ благовонната миризма на тамянь, синиятъ димецъ отъ който се издига нагоре като лека, едва видима мъгла.

Отъ сводоветѣ ѝ се спусчатъ и висятъ надъ главитѣ ни грамадни позлатени полюлеи. Отъ тѣхъ трепкатъ безброй пламъчета, и меката имъ свѣтлина изпълва душата съ тиха радостъ и покой.

Стенитѣ и голѣмитѣ стълбове на храма сж изписани цѣли съ чудно хубави картини. Отъ свода на най-голѣмото кубе благославя земята добриятъ дѣдо Господъ. На северната стена се вижда, какъ сж заобиколили дванадесетгодишния Христа учени хора и първосвещеници. Тѣ го слушатъ и се чудятъ на неговитѣ мъдри думи.

На друго мѣсто стоятъ изумени множество хора, предъ които Исусъ е възкресилъ сина на една бедна вдовица. Накждето и да се обърнешъ, една отъ друга по-хубави картини те привличатъ. Можешъ да ги разглеждашъ цѣлъ день и пакъ да имъ се не наситишъ.

Долната частъ на иконостаса е отъ бледо-жълтъ, а горната отъ свѣтло-червенъ мраморъ. Въ красиво изрѣзани мраморни рамки сж наредени голѣми икони. Отъ тѣхъ най-силно привлича съ небесната си красота света Богородица.

Отъ олтара се разнася молитвата на свещеника. Задъ насъ високо, като че отъ небето, подема пѣсень черковниятъ хоръ. Тя е тъй сладка, сякашъ ангели пѣятъ.

Свѣщътъ трепти въ ржката ми. Трепти нѣжно, и душата ми и се изпълва съ чиста радостъ и дълбока благо-